

FÆNGSELSFORBUNDET

HERSTEDVESTER AFDELING

Holsbjergvej 20
2620 Albertslund
Tlf. 72 55 66 92

22. december 2009.

**Folketingets Retsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K**

Vedrørende personalebesparelser i Anstalten ved Herstedvester.

Den 1. januar 2010 gennemføres en meget omfattende besparelse på 2,6 mio. kr. i Anstalten ved Herstedvester. Besparelsen vil få meget alvorlige konsekvenser. Der fjernes dagligt 5 fængselsbetjente fra afdelingerne. Endvidere reduceres bemanningen i besøgsafdelingen og i beskæftigelsen af de indsatte. Det siger sig selv, at sikkerheden forringes væsentligt og opgaveløsningen (herunder den behandlingsmæssige indsats i forhold til de indsatte) bliver dårligere.

Anstalten ved Herstedvester har modtaget to påbud fra Arbejds miljøklagenævnet om forbedring af det psykiske arbejdsmiljø og der er iværksat et arbejdsmiljøprojekt med bistand fra ekstern arbejdsmiljørådgiver, som følge heraf. Undermineringen af den nødvendige personalemæssige sikkerhed på afdelingerne kan ikke kombineres med tillid til at de fornødne forbedringer af arbejdsmiljøet kan finde sted. Vi forudser, at den negative spiral forstærkes og arbejdsmiljøet bliver endnu dårligere.

Det faste antal fængselsbetjente på afdelingerne er det fundament – den tryghed - som hele vores hverdag hviler på. Vi har nu gennem flere sparerunder oplevet at den tryghed fjernes. Vi ved at der er tilført midler til Kriminalforsorgen som helhed, men desværre altid således at der samtidig er pålagt rationaliseringer. Det har forårsaget at der er penge til ambitiøse projekter, men til gengæld er rationaliseringerne finansieret ved forringelser i bemanningen og dermed løbende forringelser i sikkerheden. Med den kommende besparelse er bemanningen af betjente på anstaltens afdelinger den laveste i mange år. Det kan næppe have været politikernes mening med tilførslen af midler til Kriminalforsorgen.

Gennem årene er der fjernet mere end 20.000 betjenttimer årligt fra afdelingerne – i frontlinjen hos de indsatte. I samme periode er anstaltens kapacitet udvidet med 11 pladser (indsatte) og samtidig er afdelingerne blevet pålagt en lang række flere opgaver indenfor IT, sagsbehandling, fremstillinger, urinprøvetagning, opsynsopgaver både i og udenfor anstalten, fritidsaktiviteter, transporter, reflekterende samtaler og så videre. Alt sammen opgaver, der betyder mindre tid til den enkelte indsatte på afdelingen og som i sidste ende medfører at de mange konflikter vi hidtil har taget i opløbet nu risikerer at ende i vold, trusler, magtanvendelser. En forringet kontakt til de indsatte betyder ligeledes en overordentlig stor risiko for at vi fremover oplever alle de øvrige ordens- og sikkerhedsmæssige problemer (som vi kender fra andre fængsler) med mere handel med

hash, piller og narkotika – hvilket ikke ligefrem motiverer de indsatte til at gå i behandling for deres misbrug.

Vi har de senere år ydet en ihærdig indsats for at opretholde det faglige niveau, overfor Kriminalforsorgens vanskeligste gruppe af indsatte – både det bløde og det hårde - men denne besparelse får os til at nærme os et "almindeligt" statsfængsel.

Hvis det er formålet, så beder vi om, at man meddeler os dette.

De indsatte skal ikke have respekt for os fordi vi har stav, håndjern, sikringsceller, tåregas, peberspray og den slags. De indsatte skal respektere os fordi vi har tid, overskud og overblik til at tage os af den enkelte. Tid til at tale med dem. Tid til at bremse konflikter i opløbet. Tid til at være synlige og sætte gode og trygge rammer på afdelingerne og alle andre steder. For ALLE indsatte.

Det må stå klart for alle, at de afledte effekter af de kommende besparelser vil ramme meget hårdt:

- Alle uniformerede i frontlinjen bliver udsat for mindre sikkerhed, større arbejdspress, hurtigere nedslidning og risiko for tidlig svagelighedspensionering.
- Behandlingsindsatsen i forhold til de indsatte forringes, når det personale, der har den daglige tætte kontakt til de indsatte ikke i samme omfang kan videregive vigtige informationer til de psykologer og psykiatere, der forestår den egentlige terapeutiske og medicinske behandling.
- Dertil kommer så, at afsoningsforholdene for de indsatte ændres. Der er ingen tvivl om, at de svageste indsatte kan få alvorlige problemer med at klare hverdagen, mens de stærkere indsatte vil få gode muligheder for at "spille med musklerne". Det er, i vores øjne, ikke formålet med at sætte folk i fængsel.

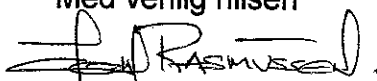
Det er jo ikke kun antallet af vold- og trusselstilfælde, der påvirker os. Det er i endnu højere grad de daglige psykiske påvirkninger vi udsættes for. Vi skal forholde os til menneskeskæbner, som den almindelige borger i landet ikke drømmer om eksisterer og til deres (ofte) ekstreme og meget personfarlige kriminalitet.

Vi arbejder i en virkelighed, hvor stort set alle andre mennesker i dette samfund havde givet op for længst. Vi skal forholde os til sexkriminelle, som har begået forbrydelser, der får almindelige danskere til at tale om tortur og dødsstraf. Vi skal pleje indsatte, der er så somatisk og/eller psykisk syge, at de står på grænsen til hospitalsindlæggelse. Og vi tager os – i kortere eller længere perioder - af indsatte, som samfundet ofrer millionbeløb på at få placeret, når de skal forlade os.

Vi har som ansatte tjenestemænd pligt til at udføre arbejdet under de vilkår der fastsættes af Kriminalforsorgen, men vi har også en forpligtelse til at sige fra, når vi oplever at forholdene ændrer sig i en retning, hvor det får samfundsmæssige konsekvenser. Beslutningstagerne - forligspartierne - har nu muligheden for at forhindre yderligere forringelser af arbejdsmiljøet og sikkerheden for personalet på Anstalten ved Herstedvester.

Jeg fremsender gerne uddybende dokumentation og besvarer spørgsmål, såfremt Retsudvalgets medlemmer har behov herfor.

Med venlig hilsen

John Rasmussen
Tillidsrepræsentant
Formand.